

HERALDISK TIDSSKRIFT

BIND 2 • NR 12 • 1965

Heraldisk Selskabs Aktivitet



SOCIETAS HERALDICA SCANDINAVICA

Heraldisk Selskab • Heraldininen Seura • Skjaldfræðafélagið

Heraldisk Selskap • Heraldiska Sällskapet

Heraldisk Selskabs Aktivitet

TIRSDAG 23. marts 1965 holdtes en sammenkomst på Riddarhuset i Stockholm, hvor komminister *Frithiof Dahlby* talte over emnet »Från torn-tupp till hjälmbuske«. Aftenen var arrangeret af *Riddarhussällskapet*, men indbydelse udgik tillige til alle de medlemmer af *Heraldisk Selskab*, som bor i Stockholm og omegn.

Dette var meget venligt, det var meget forstandigt, og det var forjættende. Det var venligt, fordi aftenens emne i høj grad kunne interessere heraldikere. Det var forstandigt, fordi foreninger som de to nævnte og andre lignende historiske og genealogiske sammenslutninger har indlysende fordele af at gå sammen om arrangementer, der kan interessere begge selskabers medlemmer. Og det var forjættende, fordi dette initiativ måske kan føre til, at der dannes en lokalafdeling af *Heraldisk Selskab* i Stockholm. At Sveriges hovedstad hidtil ingen har haft, føles som et stort og unaturligt savn.

Andre steder, hvor en gruppe heraldisk interesserede burde kunne finde sammen til gensidig glæde og udbytte, er f. eks. *Oslo* og *Jylland*. Alt hvad der behøves er et par behjertede personer med tilstrækkelig varme for sagen til at formulere og udsende et duplikeret brev til andre interesserede inden for et passende område. Medlemslisten i HT 10 giver adresserne, men der er ingen grund til kun at invitere folk som allerede er SHS-medlemmer.

Møderne kan finde sted på en café eller lignende eller måske i deltagerenes hjem (på omgang). Jo flere der kommer, des bedre naturligvis, men antallet er ikke afgørende. Blot 4-5 interesserede kan udgøre et inspirerende heraldisk forum.

Vedtægter, protokol, kontingent og regnskab er ingenlunde nødvendigt. Jo færre formaliteter, des lettere går det hele. Deltagerne — de folk som faktisk kommer — betaler hver især deres traktament (te, kaffe eller hvad det nu er) samt et par kroner til dækning af porto, evt. lokale m. m. En gang om året kan der holdes auktion — det plejer at være muntert — over bøger, særtryk, exlibris, billeder, segl og andre heraldica, og hvis hovedparten af sådanne sager af sælgerne er skænket »klubben«, vil denne dermed have en lille kapital at arbejde med. På denne uformelle facon har Københavns-afdelingen fungeret i nogle år, vistnok til alles tilfredshed.

Det er slet ikke nødvendigt til hver sammenkomst at have en foredragsholder med et langt foredrag. Et kort oplæg til et emne vil oftest sætte spørgsmål i gang, måske med en frugtbar meningsudveksling til følge. Aftenens program kan bestå i lysbilleder med kortfattede kommentarer, eller i et emne til diskussion, med frit slag for enhver. En aften kan være helliget spørgsmål og heraldiske problemer, som måske kan løses, i alle fald belyses, i fællesskab. Af emner som ligger nær kan nævnes en gennemgang af heraldikkens grundelementer, med eksempler fra (og evt. ekskursioner til) lokal heraldik. Hvis deltagerne til møderne tager med hvad de siden sidst har erhvervet af heraldiske bøger eller billeder, klip og fotos, heraldisk prydede mønter, knapper eller hvad det nu kan være, vil alene dette ambulan-te og stadigt fornyede museum være en attraktion. En ikke alt for højtidelig heraldisk quiz er en god idé til julemødet.

Foruden i København findes der i øjeblikket lokalafdelinger i Göteborg, Skåne og Uppsala, hvoraf sidstnævnte dog for tiden ligger i hi. I Göteborg foregår der ikke alt for meget, hvorimod Skåne er aktiv, med udflugter, møder samt udsendelse af *Skandinavisk Vapenrulla* (ganske vist et privat tiltag, ikke egentlig lokalafdelingens). Tidligere omtale af Selskabets virksomhed findes i øvrigt i *Heraldisk Tidsskrift* I: 3/133 samt 4/181.

I Schweiz har heraldikerne drevet deres virke så længe og så grundigt, at der næsten ikke er noget tilbage for dem at gøre. Alt er gransket, alt er udgivet. *Archivum Heraldicum* falder i henrykkelse, hvis der bliver fundet et våbenprydet vaffeljern eller et upubliceret exlibris. I Norden er vi heldigere stillet. Her er marken jomfruelig, og der er utallige opgaver som råber på at blive løst: enorme opgaver og særdeles overkommelige opgaver, viden-skabelige opgaver og populære opgaver, opgaver for enhver smag og inclination, for den som nødig forlader sit skrivebord, og for den som foretrækker et liv i fri luft. I kirker og på slotte, på museer og i arkiver, er der tusinder af ting at opdage og undersøge, at indsamle og registrere, at aftegne og glæde sig over, at bestemme og publicere. Hvilken rigdom!

Just på denne baggrund kan man mene, at der foregår alt for lidt i den skandinaviske heraldiske verden. Vi er over 600 medlemmer, Jordens næststørste heraldiske selskab, hvad burde vi ikke kunne udrette!

Disse tanker har givet redaktøren en idé, som hermed forelægges læserne: at afholde en *Skandinavisk Heraldisk Sammenkomst*.

Stockholm har jo haft sin kongres, så mon ikke det bør være i Køben-

havn næste gang? Tidspunkt: våren 1966, f. eks. pinsen (lørdag 28. til mandag 30. maj); eller, da der blot en måned senere er kongres i Paris (20.-25. juni, se side 63), måske først våren 1967? Deltagerne ordner selv deres hotel eller anden indkvartering. Ved siden af møderne skulle der arrangeres en udflugt, f. eks. til Frederiksborg Slot med de mange våbenplader for dannebrog- og elefantriddere samt en middag. Alt inkl. skulle deltagelse vel kunne holdes inden for Dkr. 150 pr. persona.

Emner: Hvordan vi — som vore vedtægter siger det — kan »fremme studiet af og udbrede kendskabet til heraldik«, stimulere aktiviteten inden for alle sider af vort studium, skabe eller styrke en heraldisk opinion. Endvidere formulere vore konkrete opgaver og mål, de nærmeste og de fjernere. Skaffe flere medlemmer, men hvordan? Oprette flere lokalafdelinger, eller hvis det lyder for pompøst med »afdelinger«: medvirke til at der overalt dannes små grupper, fra hvilke interessen og måske nye initiativ kan brede sig. Lyder det lidt for idealistisk? Det er i virkeligheden særdeles egenlyttigt, for det er Selskabets liv det drejer sig om.

Men det kan jo være, at øvrige medlemmer ikke tager det hele så tungt, og før redaktøren eller andre evt. går videre med ideen, ville det være praktisk at vide: 1. Om nogen overhovedet kunne tænke sig at deltage i en sådan Skandinavisk Sammenkomst, samt 2. Hvilke emner man i så fald vil foreslå drøftet (eller evt. ikke drøftet), samt hvilket år og tidspunkt man mener er det bedste, m. m. Svar på disse spørgsmål bedes sendt til undertegnede inden alt for længe.

S.T.A.

[DA] Dette materiale er beskyttet af ophavsret. Det kan downloades, lagres og udskrives til personlig brug og til ikke-kommerciel brug i forbindelse med undervisning og forskning. Bearbejdning, tilgængeliggørelse samt fremstilling af kopier er ellers kun tilladt i det omfang, der følger af lov eller aftale.

[NO] Dette materialet er beskyttet av opphavsrett. Det kan lastes ned, lagres og skrives ut for personlig bruk og for ikke-kommersiell bruk i forbindelse med undervisning og forskning. Bearbeidning, tilgjengeliggjøring og fremstilling av kopier er ellers bare tillatt i den grad som følger av lov eller avtale.

[SV] Detta material är skyddat av upphovsrätt. Det får laddas ned, sparas och skrivas ut för enskilt bruk samt för icke-kommersiellt bruk i samband med undervisning och forskning. Bearbetning, tillgängliggörande samt framställning av kopior är i övrigt bara tillåtet i den utsträckning som följer av lag eller avtal.

[EN] This material is protected by copyright. It may be downloaded, saved and printed for personal use and for non-commercial use in connection with teaching and research. Altering, making it available or producing copies is otherwise only permitted to the extent that follows from law or contract.